

ଲ୍ୟପ୍ ପ୍ରତ୍ୟୟ (ୟ, ଯ)

ମନେରଖ ଉପସର୍ଗଯୁକ୍ତ ନ ହୋଇଥିବା ଧାତୁରେ ଅସମାପିକା କ୍ରିୟା ଅର୍ଥରେ ‘କ୍ଷ୍ଯ’ ପ୍ରତ୍ୟୟ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଅସମାପିକା କ୍ରିୟା ଅର୍ଥରେ ପ୍ର, ପରା ପ୍ରଭୃତି ଉପସର୍ଗ, ନମସ୍, ପୁରସ୍, ତିରସ୍ ପ୍ରଭୃତି ଉପପଦ ଯୁକ୍ତ ଧାତୁରେ ‘କ୍ଷ୍ଯ’ ସ୍ଥାନରେ ‘ଲ୍ୟପ୍’ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଆଦେଶ ହୁଏ ।

ଉପସର୍ଗହୀନ ଧାତୁରେ ‘କ୍ଷ୍ଯ’ ପ୍ରତ୍ୟୟ ହୁଏ ।

ଉପସର୍ଗଯୁକ୍ତ ଧାତୁରେ ‘ଲ୍ୟପ୍’ ପ୍ରତ୍ୟୟ ହୁଏ ।

ଧାତୁ ପୂର୍ବରେ ‘ନଞ୍ଜ’ ରହିଲେ ‘କ୍ଷ୍ଯ’ ରହେ ।

ଉଦାହରଣ :-

୧ । ବିଦ୍ୟାଳୟମ୍ ଆଗତ୍ୟ ପଠିଷ୍ୟସି ।

ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଆସି ପଢ଼ିବ ।

ଏଠାରେ ଆ ଉପସର୍ଗଯୁକ୍ତ ଗମ୍ ଧାତୁରେ ‘ଲ୍ୟପ୍’ ପ୍ରତ୍ୟୟ ହୋଇଛି । ଆ + ଗମ୍ + ଲ୍ୟପ୍ = ଆଗତ୍ୟ

୨ । ପୁସ୍ତକମ୍ ଆନୀୟ ଆଗଛ ।

ବହିକୁ ଆଣି ଆସ । ଏଠାରେ ଆ + ନୀ + ଲ୍ୟପ୍ ଆନୀୟ ହୋଇଛି ।

କ୍ଷ୍ଯ ଏବଂ ଲ୍ୟପ୍ ପ୍ରୟୋଗ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ

ଦା + କ୍ଷ୍ଯ = ଦତ୍ତା (ଦାନକରି)

ପ୍ର + ଦା + ଲ୍ୟପ୍ = ପ୍ରଦାୟ (ଦାନକରି / ପ୍ରଦାନକରି)

ଗ୍ରହ + କ୍ଷ୍ଯ = ଗୃହୀତ୍ୱା (ଗ୍ରହଣକରି)

ସମ୍ + ଗ୍ରହ + ଲ୍ୟପ୍ = ସଂଗୃହ୍ୟ (ଗ୍ରହଣକରି/ସଂଗ୍ରହକରି)

ନମି + କ୍ଷ୍ଯ = ନମିତ୍ୱା (ନେଇ)

ଆ + ନମି + ଲ୍ୟପ୍ = ଆନୀୟ (ଆଣି)

ହନ୍ + କ୍ଷ୍ଯ = ହତ୍ୱା (ହତ୍ୟାକରି)

ନି + ହନ୍ + ଲ୍ୟପ୍ = ନିହତ୍ୟ (ନିହତକରି)

ଜ୍ଞା + କ୍ଷ୍ଯ = ଜ୍ଞାତ୍ୱା (ଜାଣି)

ବି + ଜ୍ଞା + ଲ୍ୟପ୍ = ବିଜ୍ଞାୟ (ଜାଣି)

ନମ୍ + କ୍ଷ୍ଯ = ନତ୍ୱା (ନମସ୍କାର କରି)

ପ୍ର + ନମ୍ + ଲ୍ୟପ୍ = (ପ୍ରଣମ୍ୟ) (ପ୍ରଣାମକରି)

କୃ + କ୍ଷ୍ଯ = କୃତ୍ୱା (କରି)

ପୁରସ୍ + କୃ + ଲ୍ୟପ୍ = ପୁରସ୍କୃତ୍ୟ (ପୁରସ୍କାର ଦେଇ)

କେତେକ ‘କ୍ଷ୍ଯ’ ପ୍ରତ୍ୟୟାନ୍ତ ପଦ

ଭୁ + କ୍ଷ୍ଯ = ଭୂତ୍ୱା (ହୋଇ)

ଭୀ + କ୍ଷ୍ଯ = ଭୀତ୍ୱା (ଭରି)

କ୍ରୀ + କ୍ଷ୍ଯ = କ୍ରୀତ୍ୱା (କିଣି)

ପା + କ୍ଷ୍ଯ = ପୀତ୍ୱା (ପାନ କରି)

ପା + କ୍ଷ୍ଯ = ପାତ୍ୱା (ରକ୍ଷାକରି)

ସ୍ଥା + କ୍ଷ୍ଯ = ସ୍ଥିତ୍ୱା (ରହି)

ଗ୍ରହ୍ମ + କ୍ଷ୍ଯ = ଗ୍ରହ୍ମତ୍ୱା (ରହି)